

**Bréf dómsmáladeildarinnar til allra sjáslumanna og bæjarfógeta um firma-
auglýsingar.**

1
25. jan.

Það kemur enn fyrir stöku sinnum, að firmna auglýsingar sjáslumanna og bæjarfógeta eru á öðru máli en íslensku.

Með því að þetta verður að telja miður viðeigandi, er hjermeð brynt fyrir yður, að þessar auglýsingar eiga að vera á íslensku.

Reglugjörð

2
31. des.

um hafasögu í Reykjavík.

1. gr.

Hafnarnefnd Reykjavíkur skipar hafnsögumenn svo marga sem þurfa þykir, og ákveður laun þeirra.

Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði.

2. gr.

Hafnsögumanni ber í starfi sínu að laga sjer eftir því, sem sagt er í reglugjörð þessari og eftir skipunum hafnarstjóra. Þeim skal skylt að bera einkennisbúning þann, er hafnarnefnd ákveður.

3. gr.

Hafnarnefnd getur með 3ja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum lausum. Hafnarnefnd getur fyrirvaralaust vikið hafnsögumanni frá starfanum, ef hann verður ber að vanrækslu í starfi sínu.

4. gr.

Hvert skip, er ætlar til Reykjavíkur og nota vill hafnsögumann, skal, þegar það er komið hálfa mílu undan Gróttutöngum, gefa merki um að það óski hafnsögumanns. Merkjastöðin við Gróttuvitann skal þá strax gjöra hafnarskrifstofunni viðvart, og skal hún sjá um að hafnsögumaður verði sendur til skipsins, svo fljótt sem unt er.

Hafnsögumanni er skylt að vitja skipsins alt að hálfrí mílu undan Gróttutöngum. Verði merkjadufl sett á Bygggarðsboða skal hafnsögumanni þó eigi skylt að vitja skipsins lengra en að klukkuduflinu hjá Akurey.

5. gr.

Hafnsögumaður, er vísar skipi leið til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyr en skipið er lagst við festar á höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

31. dag marsmánaðar.

Reykjavík, Ísafoldarprentsmiðja.

6. gr.

Ekkert skip, sem stærra er en 30 smálestir brúttó, má sigla út eða inn í innri höfnina, leggja að bryggju eða frá eða flytja sig til á innri höfninni, nema undir stjórn hafnsögumanns. Undanþágu undan ákvæði þessu getur hafnarstjóri veitt strandferðaskipum og fiskiskipum, sem heima eiga í Reykjavík eða stunda þaðan veiðar.

7. gr.

Hvert skip, sem af höfninni fer, á rjett á að fá hafnsögumann, og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum samkvæmt 4. gr. er skylt að vitja þess.

8. gr.

Hafnsögumanni er heimilt að banna allar samgöngur við skipið áður en hann hefir lokið starfi sínu um borð.

9. gr.

Ef sjúkdómur er um borð, eða ástæða til að ætla að sóttþætta geti stafað af skipinu, ber hafnsögumauni að sjá um að fylgt sje reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

10. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn.

11. gr.

Gjöld fyrir hafnsöguna skulu greidd samkvæmt því sem ákveðið er í reglugjörð um hafnsögugjöld í Reykjavík.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, alt að 1000 krónum. Sektirnar renna í hafnarsjóð. Með mál út af slíkum brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi staðfestist hjermeð, samkvæmt lögum um hafnsögu í Reykjavík frá 22. nóvember 1918, til að öðlast gildi 1. janúar 1919, og er hjermeð birt til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 31. desember 1918.

Sigurður Jónsson.

Oddur Hermannsson.